

Relat de la Festa Major de Blancs i Blaus 2026

Bon dia, bona tarda i bona nit per a quan llegeixis això. Ahir tocava passar el dia amb els Blaus, i tot i que ahir us vaig dir que no podria ser-hi tot el dia amb ells perquè tenia una actuació al Masroig (Priorat)... Ara mateix estic escrivint el segon relat des de la Fonda Europa, però això us ho explicaré més endavant. Hosti, tu, quin nivell d'hotel. Això sí, tinc els mugrons més durs que l'estàtua del Patufet. No he trobat el comandament de l'aire i he dormit tota la nit amb l'aire a 19 graus. Aquest matí quan m'he llevat he vist que no calia "mando" i que era tàtil la pantalla. Ja podeu imaginar com vaig arribar ahir a l'habitació. Però no parlem gaire de mi, que després em diuen que parlo molt de mi, així que comencem amb el que ha estat el meu dia amb els Blaus.

Vaig arribar a dos quarts d'una al Parc Torras Villà on ja m'esperaven els Blaus. A la rebuda l'Alessio ja tenia preparada una 'tote bag' amb tot el necessari per poder passar el dia: samarreta, mocador, anella per portar el got i ganes de passar-ho bé. Quina màquina l'Alessio, és l'home del foc de la colla. Em van dir que era un piròman, i que la seva dona també, que era *pirowoman*. Perdoneu per l'acudit dolent, però ahir vam acabar tard.

Vam aprofitar per fer una mica de ruta per tot el parc on els Blaus estaven preparant el 'País de les Meravelles'. Quina pencada, de veritat. Veure tanta gent de tantes edats diferents preparant allò va ser increïble. I després de la 'ruteta' vam fer una parada per dinar. Ens esperava una fantàstica amanida de lleties preparada pel Sergi Costa, un dels cuiners de Can Brians, que és blau. Em va estranyar una mica que fes un menjar així, tenint a la presó una experta en barbacoes no entenc com no vam fer-ne una.

Quan començàvem a fer la digestió van caure quatre gotes que van fer trontollar-ho tot, gent corrent amunt i avall tapant amb bosses de plàstic els altaveus i material. Tots menys els McHagum, que seguien fent el seu arròs amb tota la calma. Entenc que esperaven que les Dones de Dena ho recollissin tot i els diguessin que havien de fer... Per sort, la pluja va durar menys que la normalitat al servei de Rodalies, i amb la Irene (cap de colla dels Blaus) vam anar a veure 'La Tribuna' una espècie, pòdcast a l'estil de la Sotana però sense birres i sense parlar de futbol, i això sí, amb una veu femenina. Em va encantar, i trobo que és necessari que l'humor sigui present en tots els espais, i poder riure's d'un mateix i fer conya amb això és de les coses més sanes que poden tenir els Blaus, i l'exemple és aquest pòdcast. Llàstima que va ser més curt de l'habitual per culpa de la pluja anterior. Enhorabona, nois, per la feina, ens veiem diumenge.

Tot seguit, vam entrar a veure el 'bolo' dels 'Tic Tac Tea' a la Sala Francesc Tarafa i encara li dono voltes al que vaig veure. Quan vaig sortir d'allà vaig pensar: "Tampoc he begut tant per a tenir al·lucinacions, no?" Fora conyes, quin goig veure pares i mares, fills i filles units per preparar un 'bolo' deixant de banda el mòbil té molt mèrit. Felicitats per la feina. I d'allà vam passar per la festa 'reagge' i entenc que no van dinar gaire perquè hi havia uns quants menjant altaveu. Aprofito per

fer una recomanació per la pròxima festa amb una cançó d'Oques Grasses: "Sord de tu". Hosti perdoneu, un altre acudit dolent. Us prometo que això anirà millorant.

Arribades les 18 h, es van obrir les portes del Parc Torras Villà i vam conèixer les 'Meravelles al parc'. *Bof*, quina bogeria, amics, quina santa bogeria. Enhorabona per la feinada de tot allò. M'ho vaig passar teta! No sé si el Sergi Gimeno pot dir el mateix, perquè em va estar acompanyat tota la tarda i es va menjar una de 'turres' meves, que crec que és el primer any que el relator no és qui rep les 'turres' sinó que és ell qui les dona.

L'epicentre de la moguda dels Blaus ahir era en aquell parc, hi vam passar tota la tarda pendants del cel, no per cap avió sinó per la pluja. De fet, jo també ho estava perquè en principi havia de marxar a les 19 h per poder arribar a l'actuació, però a causa de la situació climàtica de la zona vam ajornar el bolo a l'endemà. Així que els Blaus, tenien pista lliure per fer amb mi el que volguessin. I quan el cel es va destapar, l'emoció de molts dels membres de la junta va fer que l'aigua no caigués del cel sinó que caigués en forma de llàgrimes. Unes llàgrimes, segurament d'alegria, per veure que allò estava funcionant i que tot podia seguir tal com estava previst. I com és la vida, que gràcies a aquest canvi vaig poder gaudir d'una part essencial de la jornada d'ahir. Quin gaudi l'espectacle del judici de la reina. De veritat, és al·lucinant, i potser ens oblidem que qui crea i fa l'espectacle té la seva feina i la seva vida, i clar, veure allò tan ben fet... Normal que senti aquest orgull blau. Enhorabona a tota l'organització d'ahir per tot el *tingladu*, i vigileu que no vingui el Mago Pop i us compri el parc.

Entrada la nit, vam gaudir del foc amb totes les colles dels Blaus, i d'allà em van portar a un autèntic planasso: a ballar sardanes. Al principi pensava que la Irene estava de conya, però vam arribar a la Porxada i vaig flipar amb la quantitat de gent que hi havia. Joves, grans i petits ballant al ritme de la principal. Us he de confessar, que no sabia ballar sardanes, i clar, morro no em falta, i vaig intentar seguir els passos de la gent del meu voltant. Però clar, en comptes de ballar sardanes semblava que estigués fent la verema aixafant garnatxa blanca en una bota. Per sort, ens en vam sortir (això crec). Feia dies que no suava tant, 15 minuts ballant sardanes deu valdre a una classe d'spining al Bàsic Fit. Així que ja ho sabeu, deixeu-vos de tants 'burpees' i balleu sardanes.

La nit va seguir, i d'allà vam anar a treure el cap a la festa 'remember' dels Blaus, on sonaven autèntics himnes. Entenc que la festa 'remember' per a molts era escoltar la música 'màquina' de la seva època i anar al *policlean* cada dues cançons. I del 'remember' tornàvem a la Porxada on hi havia una bona festa. Allà vam compartir una estona amb la Vanesa, la regidora de Cultura i altres membres dels Blaus i algun blanc. Inclús vaig acabar servint alguna cervesa. Si m'hi poso, m'hi poso.

Però no vam acabar la festa a la Porxada amb els Blaus, sinó que vam decidir anar a la festa dels Blancs per acabar la nit. Se'ns va dir que eren poquets i que calia omplir la plaça, i allà que hi vam anar. Només arribar, hi havia l'ex Stay Homas, l'Albert Mallol, dins de l'avió dels Blancs. Quina màquina, i no parlo de l'avió. De fet, vam acabar dins de l'avió amb l'Albert, la Irene, el Sergi i un servidor. Aquella cabina d'avió tenia més perill que Joan Laporta en un bufet lliure.

Quins *temarros*, em va encantar la selecció musical de les 'PD Piruletas', només sonaven cançons fetes per dones o on hi col·laboren. I va ser espectacular. També us he de confessar, que vaig

escoltar quatre cançons, perquè clar, aquelles hores de la nit la gent blanca va aprofitar i va treure a passejar a la 'sin hueso'. Oficialment ahir vaig ser XAPEJAT. Fora conyes, m'encanten les 'xapes' i converses, perquè tot el que em vaig explicar ahir tant Blancs com Blaus és pura passió per la vostra festa major. I clar, l'únic que puc fer és gaudir de com transmeteu aquesta passió. Ai, quin ambient tan sa i divertit. Com deia vaig poder conèixer a molts Blancs, i us espero amb ganes dimecres per compartir el dia amb vosaltres i viure la festa com un blanc més.

A les 2.50 h, es van obrir els llums i va acabar la festa. I d'allà, directes cap a la creperia a fotre'ns una crep amb els Blaus. Hosti tu, com em va entrar aquella crep de roquefort, pernil dolç i nous, però com ha sortit de diferent aquest matí... Així doncs, posava punt final al meu dia amb els Blaus. De veritat, gràcies per ensenyar-me a viure la festa com un blau més. Sergi, Irene, 'costillita' i Marta em van fer molt feliç ahir. Al final, soc una persona que apareix com un bolet durant uns dies a la vostra ciutat i m'heu obert les portes de la vostra colla de bat a bat. Si us plau, mai deixeu de gaudir i viure la festa tal com ho feu perquè això és el que la fa única i especial.

Acabaré amb una cançó que crec que explica molt fortament el que és ser blau gràcies al que he après de vosaltres, així diu: "Al noor Kebabish Granollers, es mejor kebab de Granollers. Pollo y pan casero, muy delicioso shawarma!" És broma, hahaha! La tinc al puto cap tot el dia. La cançó que sí que us vull dedicar, és una cançó molt especial per mi, i que inclús porto tatuada al braç una de les frases. Escolteu a tot volum 'Cara de Cul' d'Oques Grasses, perquè estimats Blaus sou un "meravellós desastre".

Amics i amigues de Granollers, avui li donaré descans al meu fetge, però dimecres ens veiem vestit de blanc.

Relat 2. Guillem Estadella. Dilluns 24 d'agost de 2026